

РЕШЕНИЕ

№ 1739

гр. София, 18.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9930** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуален кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на Н. И. К., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител адв. Д. С. от САК, срещу мълчалив отказ на директора на ОУ „В. Е. А.“, [населено място], обл. В. по заявление за достъп до обществена информация от 11.06.2019 г.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ. Твърди се, че по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация административният орган не се е произнесъл, поради което е налице мълчалив отказ, постановен в нарушение на предписаната от закона форма и в противоречие с императивните норми на ЗДОИ. Възражава се също така, че мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание подлежи на отмяна. Претендира се постановяване на съдебно решение, с което да бъде отменен мълчаливият отказ и да бъде задължен ответникът да предостави достъп до исканата информация, както и да бъдат присъдени разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. С., поддържа жалбата. Сочи, че заявлението е изпратено на обявения адрес в официален регистър на предучилищното образование. Счита, че ответникът не е обявил надлежно електронния си адрес, а и не е направил нищо за извънсъдебно решаване на спора. Представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от ответника.

Ответникът - Директор на ОУ „В. Е. А.“, [населено място], обл. В., [община], чрез процесуалния си представител адв. Д., в съдебно заседание и в представено писмено становище оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Сочи, че имейл адресът, на който е изпратено заявлението не е актуален. Претендира разноски по представен списък. Прави възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от лице - адресат на акта и неблагоприятно засегнато от него /т.е. при наличие на правен интерес от оспорването/, в преклузивния срок по чл.149, ал.2 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация на 11.06.2019г. до директора на ОУ „В. Е. А.“, [населено място], обл. В.. С него жалбоподателят е поискал предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация:

1. Брой лица, работещи на трудови и на граждански договори към 31.12.2018 г., и колко от тях имат педагогическо образование;
2. Брой и вид незаети щатни длъжности към 31.12.2018 г. и времето, за което са били незаети;
3. Брой лица, придобили право на пенсия, но продължаващи да упражняват учителска професия;
4. Брой ученици, записани през 2016 г., 2017 г. и 2018 г.;
5. Среден брой неизвинени отсъствия на ученик за учебни години 2015-2016 г., 2016-2017 г. и 2017-2018 г.;
6. Брой ученици, останали да повторят същия клас през учебни години 2015-2016 г., 2016-2017 г. и 2017-2018 г.;
7. Размер на държавни и общински бюджетни средства и субсидии, получени през 2017 г., 2017 г. и 2018 г. и разходването им по пера;
8. Размер на реализирани собствени приходи през 2016 г., 2017 г. и 2018 г. и от какъв източник са собствените приходи;
9. Брой на проведени процедури за възлагане на обществени поръчки през 2016 г., 2017 г. и 2018 г., стойността и предмета на всяка от тях.

В заявлението жалбоподателят е посочил, че желае исканата информация да му бъде предоставена по електронен път и в електронна форма на посочения в заявлението електронен адрес.

Предвид това, че е спорен въпросът има ли редовно подадено заявление по електронна поща на валиден адрес и получено ли е от задълженото по ЗДОИ лице е допусната по делото компютърно-техническа експертиза изготвена от инж. Н. Н. Х. – IT експерт. От заключението на същата се установява, че имейлът, изпратен от жалбоподателя [\[електронна поща\]](#) до електронна поща [\[електронна поща\]](#) на 11.06.2019 г. в 15:02 ч., е изпратен и получен успешно в електронна поща [\[електронна поща\]](#). Имейлът е идентичен с посочения в Регистъра на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

При преценка на законосъобразността на оспорения мълчалив отказ, съдът съобрази

следното:

Обратно на твърденията на ответника, в случая по безспорен начин се доказва съществуването на ползвания е-mail адрес - [\[електронна поща\]](#), както и фактът, че заявлението е получено от задълженото по ЗДОИ лице на 11.06.2019 г. в 15:02 ч., предвид което настоящият съдебен състав приема жалбата за основателна.

На основание чл. 28, ал.1 от ЗДОИ, заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. По заявление от 11.06.2019 г., срокът за произнасяне е бил до 25.06.2019 г. вкл. До посочената дата няма произнасяне на компетентния административен орган, поради което е налице формиран мълчалив отказ.

За да е налице задължение за предоставяне на определена информация, тя трябва да е обществена по смисъла на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, т.е. свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за задължените по закона субекти. С разпоредбата на чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ е дадено законово определение на понятията "официална" и "служебна" информация. Официална е информацията, която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи и на органите на местно самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/.

В случая заявителят по същество е поискал достъп до обществена информация като е подал заявление, което от формална страна отговаря на изискванията за редовност по чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ. Заявлението е адресирано до директора на ОУ „В. Е. А.“, [населено място], обл. В., в качеството му на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, следователно същият е следвало да се произнесе с решение, като това задължение произтича от разпоредбата на чл. 28, ал.2 от ЗДОИ и е обвързано с 14-дневен срок от датата на регистриране на заявлението за достъп до обществена информация. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал.1 АПК, вр. чл. 28, ал.1 ЗДОИ, непроизнасянето в 14-дневния срок от подаване на заявлението за достъп до обществена информация представлява мълчалив отказ. Не се спори, че исканата информация има характера на „обществена информация“ по смисъла на ЗДОИ.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимият материален закон /предметът и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл. 28, ал.2, чл. 34, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ, за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл. 3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Налице е императивна разпоредба на закона, въвеждаща задължението за писмено произнасяне по заявлението. При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 вкл. от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ.

Единствената призната от специалния закон възможност за процедиране е да се постанови решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация, за което да бъде уведомен заявителят. Правната конструкция по чл. 58, ал. 1 АПК, уреждаща необорима презумпция, че сезираният орган не е съгласен /налице е формиран отказ/ и фикция за произнасяне /годен за обжалване акт/, е установена в защита на заявителя като му предоставя възможност да се брани срещу бездействието на сезирания орган. След като специалният закон /ЗДОИ/ изисква изрично произнасяне на задължения субект, то неговото мълчание винаги се явява незаконосъобразен мълчалив отказ в хипотезата на чл. 58, ал. 1 АПК.

Необсъждането поотделно на направеното заявление по пунктове пречатства както жалбоподателя, така и съда да изведе волята на органа и практически се приравнява на липса на мотиви.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че оспореният в настоящото производство мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради противоречие с разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. Отказът следва да бъде отменен, а административната преписка да бъде върната на задължения субект за произнасяне. При новото произнасяне актът следва да бъде постановен от компетентния за това орган по чл. 3 ЗДОИ във връзка с чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, в предвидената писмена форма - решение, което да съдържа посочените в чл. 34, съответно чл. 38 от ЗДОИ реквизити, и при спазване на предвидената в Глава трета на ЗДОИ процедура за предоставяне на достъп до обществена информация.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноските по делото. Такива са доказани в общ размер на 210 лева, от които 10 лева за внесена държавна такса по оспорването и 200 лева за внесен депозит за възнаграждение на вещото лице. На адв.С., на основание чл.38, ал.2 вр. ал.1, т.3, предл.3-то ЗАдв., съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие, следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева, което не е прекомерно предвид разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Разноските са надлежно доказани и своевременно поискани.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2, чл. 174 от АПК и чл.143, ал.1 АПК., Административен съд - София град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. И. К. мълчалив отказ на директора на ОУ „В. Е. А.“, [населено място], обл. В. да предостави достъп до обществена информация по заявление, подадено по електронна поща на 11.06.2019 г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника за произнасяне с изричен акт по подаденото от Н. И. К. заявление за достъп до обществена информация, в срок до 14 дни от съобщаване на настоящото решение.

ОСЪЖДА Основно училище „В. Е. А.“, [населено място], обл. В., [община] да заплати на Н. И. К., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 210 /двеста и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

ОСЪЖДА Основно училище „В. Е. А.“, [населено място], обл. В., [община] да заплати на адв. Д. М. С., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 500 /петстотин/ лева,

представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство в хипотезата на чл.38, ал.1, т.3, предл.3-то ЗАдв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: